

Allveelaev Kalev jäi ilmselt siiski leidmata

Esmaspäeval Juminda poolsaare lähedal oletatava allveelaeva vrakki uurimas käinud mereväelased, teadlased ja tuukrid nentisid eile, et ilmselt siiski ei ole tegemist Kalevi vrakiga.

Allveearheoloog Vello Mäss sõnas, et eile uuritud laevavrakist ei ole Kalevi oma. OÜ Tuukritööd juht Kaido Peremees aga ütles, et tema on päris kindel, et tegemist ei ole Kaleviga.

Mässi sõnul peeti laevavrakki Kaleviks seetõttu, et esimestel sonaripildidel oli laevakere juures näha ebatavaline poolkaar. See oli uurijate arvates Kalevi niinimetatud miinitasku, milles on viis miinišahti, igaühes kaks miini. Teistel allveelaevadel sellist asja ei olnud, sest Kalev ja Lembit olid ainsad, mis selle projekti järgi ehitatud.

Esialsed sonaripildid olid nii paljulubavad, et Meremuuseum, merevägi ja Tuukritööde OÜ võtsid koos ette põhjalikuma uurimise.

Miinjahhti Ugandi sonari salvestustel vrakk enam nii väga allveelaeva moodi ei paistnud.

Viimane, esmaspäevaks kavandatud uurimistöe osa, millele oli kõige enam lootusi pandud, jäi kahjuks ära. Liiga tuulise ilma tõttu ei olnud võimalik vraki juurde lasta robotit, mis

oleks sealt videopilti edastanud.

Nii oligi Mäss sunnitud tõdemata: “Suure tõenäosusega ei ole tegemist Kalevi vrakiga, aga täie kindlusega ma seda siiski ei julge öelda. Me peame ära ootama videopildi vee alt, et saaksime kindlama tõestusmaterjali. Aga olgu, kuidas on, igal juhul on tegemist väga huvitava vrakiga,” lausus allveearheoloog.

Tuukritööde OÜ juht Kaido Peremees seevastu oli kindel, et vraki näol polnud tegemist Kaleviga. Ta lubas küll, et niipea kui ilm vähegi lubab, saadetakse videopilti edastav robot vraki juurde, kuid hoiatas samas, et liiga palju ei maksa sealt oodata.

Mis juhtus Kaleviga?

Allveelaev Kalev väljus oma viimaseks jäänud lahinguülesannet täitma Kroonlinnast 1941. aasta 29. oktoobril. Lisaks meeskonnale oli laevapardal veel kolmeliikmeline eestlastest luuregrupp, mille üks liige oli naine.

Allveelaev pidi suunduma Suursaare kaudu Eesti rannikule ja luuregrupi seal maale saatma. “Pärast seda pidi Kalev minema positsioonile Tallinna-Helsingi laevaliinil, panema sin-

niisugune õnneasi, et uppunud laeva nime saab merepõhjas laevaküljelt ilusti ära lugeda, juhtuvat tavaliselt filmides. Tegelikkus olevat palju keerulisem. “Minu praktikas on olnud kaks juhust, kus on võimalik olnud laevakerelt laeva nimi väl-

ja lugeda,” lausus Peremees.

Ta lisas, et videopildi abil saab ehk kindlaks teha selle, mis tüüpi laevaga on tegemist, rohkemat ei maksa sealt aga

Niisugune õnneasi, et uppunud laeva nime saab merepõhjas laevaküljelt ilusti ära lugeda, juhtuvat tavaliselt filmides.

loota.

Siiani on uurijad Juminda miiniväljalt leidnud juba umbes 50 laevavrakki. Nende hulgas neli allveelaeva, kaks jäämurdjat, suur hulk kaubalaevu ning ajaloolisi purjelaevu. (Postimees.ee)

na 20 meremiinist koosneva tõkke ja pidama seal halastamatult allveesõda ehk uputama kõik laevad, mis seal liikusid,” rääkis Mäss.

Pärast seda, kui Kalev oli Kroonlinnast lahkunud, ei andnud endast raadio teel kordagi märku ei allveelaeva meeskond ega laeva pardal olnud luuregrupi liikmed, kes pidid kaldale jõudes omadega ühendust võtma. (Postimees.ee)